

OSTRAVAN.CZ

1. Herečka Sára Erlebachová: Snažím se postavu Marie Antoinetty pochopit

09.03.2023 ostravan.cz - Jakub Plaskura

Odkaz na originál

Klíčová slova: NDM (4)

Z Ropice u Frýdku-Místku do **NDM**. Žijete svůj sen?

Ano, dalo by se říct, že se mi splnil sen. Odmalička jsem si přála stát se herečkou a moje skvělá rodina mě v tom vždycky podporovala, takže to začalo třineckým dramatikem, pak mě vzali na ostravskou konzervatoř. V **NDM** jsem potom hostovala už během studia a ve čtvrtém ročníku jsem dostala nabídku na angažmá.

Říkala jste mi, že se rozhovoru obáváte, protože jste plachá. Takže na jevišti je jiná Sára?

Je to tak, protože tam na jevišti to nejsem já. V reálném životě jsem určitě plachá. Na mě se vždycky jednoduše pozná, že se třeba stydím, protože začnu rudnout v obličeji a všichni vědí, která bije.

Chystá se premiéra Marie Antoinetty, kde ztvárňujete právě tuto bohémskou panovnici. Vrátila jste se do puberty?

Ano, ve svých představách jsem se vracela i do doby, kdy mi bylo nějakých jedenáct, dvanáct let. Říkala jsem si, že to musí být hrozné, když vás ještě jako dítě pošlou do Francie, kde nikoho neznáte, všichni od vás něco očekávají. Představa, že vás někde v dřevěném pavilonu vysvléknou donaha, předají si vás jako nějaký předmět, nemáte tam svou maminku a další členy rodiny, kteří by vás podrželi, to je šílené. Ona Marie Antoinetta v tom dospívání kolem sebe neměla nikoho, kdo by jí naslouchal, chápal a vedl. Je to hodně o představitosti a ponořování se do té postavy, protože si troufnu říct, že moje puberta byla klidná. (smích)

Ze zkoušky inscenace Marie Antoinetta. (Foto: Martin Kusyn)

Jste milovnicí historie?

Nemyslím si. Historii určitě ctím, ale že bych ji jako takovou milovala, to se říct nedá. Třeba na základní škole mě dějepis bavil, ale že bych se v tom nějak štourala a libovala si v těch jednotlivých souvislostech, to úplně ne.

Postavy založené na historických základech jsou asi složitější, protože nemáte úplnou volnost jako takovou. Byla součástí příprav na inscenaci i "lecke" dějpisu?

Byla to velká příprava. Koukala jsem na dokumenty, přečetla jsem právě tu knižní předlohu Stefana Zweiga, ač šlo o rakouského prozaika, tak sama ta kniha má v sobě historická fakta. Nejenže obsahuje konkrétní data, kdy se co dělo, ale také se v ní skrývá jakýsi autorův vnitřní pohled, který odkrývá například na základě dopisů, které si psala Marie Antoinetta se svou maminkou Marií Terezií. Pro mě ale nebylo zase tak důležité, abych se přesně biflovala, co se kdy stalo, ale snažila jsem se spíše pochopit ji jako osobu a zamyslet se, co jí mohlo vést k jejímu chování.

Dalo by se tedy říci, že jste se sžila s Marií Antoinettou?

Doufám, že ano. Práce na této inscenaci mě strašně baví. Snažím se si všechny okamžiky užít a jako herečka se na tom co nejvíce naučit. Myslím, že jsme si teď s Marií Antoinettou blízko, že jsme spolu navázaly spojení.

Ze zkoušky inscenace Marie Antoinetta. (Foto: Martin Kusyn)

Příběh Marie Antoinetty je takovým příkladem, jak rychle nabýt, rychle pozbýt. O čem vypráví inscenace Vojtěcha Štěpánka z vašeho pohledu?

Myslím si, že jde o komplexní obraz Marie Antoinetty od jejího dětství po poslední okamžiky života. Podle mého se velmi dobře povedlo na pozadí historických faktů vyzdvihnout přerod holčičky v ženu a královnu, která si dokáže stát sama za sebou a dělat velká životní rozhodnutí.

Jak moc náročná je to inscenace? Co byste vypíchla?

Primárně je náročná tím, že se jedná o můj první velký úkol v **NDM**. Prakticky neslezu z jeviště a náročné je to i tím, že jsem se v podstatě musela naučit fungovat v kostýmu, který je atypický. Kostýmy Davida Janoška jsou úchvatné. Ale když jsem si poprvé oblékla šaty a nandala paruku, tak jsem zjistila, že je to jedna velká komplikace (smích)... Navíc ten kostým je docela těžký, takže po nějakých třech hodinách v něm se dá říct, že to vlastně i fyzicky trochu bolí.

Je to vaše opravdu první hlavní role v **NDM**. Tlak stoupá?

Zatím se cítím nabuzeně, nejsem paralyzovaná nervozitou a těším se. Za chvíli je premiéra, nervy určitě začínají pracovat, ale zatím mě ten rostoucí tlak s blížící se premiérou nutí ještě více makat a soustředit se.

Jaká byla vaše první reakce, když jste se dozvěděla, že budete hrát Marii Antoinettu?

Zmrzla jsem a pak jsem dle svých dobrých zvyklostí zčervenala. Už jsem to vlastně věděla od minulé sezony, takže pocity se v různých chvílích až k dnešku mění, ale pamatuju si, že úplně poprvé jsem jen ztuhla a vydala ze sebe "aha". Pak teprve přišla vlna nějakých pochybností, jestli jsem ready na tak velkou věc, ale to jsem překlenula a teď se těším.

Ze zkoušky inscenace Marie Antoinetta. (Foto: Martin Kusyn)

Kromě divadla také načítáte audioknihy. Jak náročná práce to je?

Musím přiznat, že tam mívám občas milion přeřeků, jak pusa jede a přitom už pokukuju po dalším řádku. Ale všechno je to o cviku. Nejtěžší je to v soustředěnosti, kdy třeba čtyři hodiny fakt jen čtete a čtete a čtete. Teď to samozřejmě musí nějak znít. Někdy se cítíte unavený fyzicky či hlasově, oči vypovídají službu, takže složitě na koncentraci, ale moc mě baví práce před mikrofonem.

Když vás baví taková práce, co vy a dabing?

Jo, to už se taky děje! S Adamem Parmou teď dabujeme jeden kreslený seriál, i když si představte, že když mě někdo obsadil,

většinou jsem namlouvala nějaké maminky, a to už od svých osmnácti let, že prý mám takový uklidňující hlas, ale teď dabuju malou holčičku, takže tam se člověk vyblbne.

Kým by byla Sára Erlebachová, kdyby nebyla herečkou?

Doufám, že i tak bych byla šťastným člověkem.

URL | <https://www.ostravan.cz/77788/herecka-sara-erlebachova-snazim-se-postavu-marie-antoinetty-pochopit/>

[« zpět na začátek](#)